

РЕШЕНИЕ

№ 21201

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА

при участието на секретаря ВЕРА С. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА Гражданско дело № 20231110139014 по описа за 2023 година

Предявени са от ищеца /фирма/ искове с правно основание 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване спрямо ответника С. И. Й. съществуването на вземане в размер на сумата от 647,86 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия до топлоснабден имот, находящ се на адрес: /населено място/, с абонатен № *****, за периода 01.05.2018 г. - 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за периода от 30.08.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 160,13 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 11.08.2022 г., сумата от 10,83 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за периода от 30.08.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от 2,91 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 31.08.2019 г. до 11.08.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 28.10.2022 г. по ч. гр. д. № 46929/2022 г. по описа на СРС, 166 състав.

Ищецът /фирма/ твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителя, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачите на топлинна енергия са длъжни да заплащат дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуването на ежемесячните фактури

на интернет страницата на ищеца. Твърди, че топлоснабденият имот се намирал в сграда-етажна собственост, в която разпределението на топлинна енергия било извършвано от /фирма/ съобразно сключения между това дружество и сградата в етажна собственост договор. Моли съда да уважи предявените искове. Претендира присъждане на разноски в производството.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът **С. И. Й.** депозира отговор на исковата молба, чрез адв. С. М., с който оспорва исковата претенция като недопустима, респективно като неоснователна. Оспорва активната процесуална легитимация на ищцовото дружество да претендира процесните суми. Оспорва да е налице пасивна материална легитимация на ответника с твърдения, че същият се е отказал от наследството на починалия, който отказ е бил вписан в особената книга на Софийски районен съд под № 2405/05.12.2022 г. видно от съдебно удостоверение, издадено по гр. д. № 61841/2022 г. по описа на СРС, 89-и състав. Поддържа, че исковите са неоснователни, като излага, че в случай на непоискана доставка потребителят не следва да заплати цената на услугата. Оспорва наличието на облигационна връзка между страните. Оспорва да е притежавал качеството на потребител на ТЕ, тъй като през процесния период нито е ползвал топлинна енергия за домакинството си, нито е купувал от ищеца топлинна енергия за собствени нужди. Оспорва да е бил собственик или вещен ползвател на топлоснабдения имот през процесния период. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Възразява срещу искането за заплащане на мораторна лихва поради недоказаност на факта на публикуването на изравнителните фактури в интернет страницата на ищцовото дружество. Моли за отхвърляне на исковите.

Третото лице-помагач на страната на ищеца /фирма/ заявява становище за основателност на исковите.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка на събраните по делото доказателства намира следното:

По иска с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер. По исковите с правно основание чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава- уговорен падеж за плащане на цената на доставена топлинна енергия.

По възражението за изтекла погасителна давност в тежест на ответника е да докаже изтичането на достатъчен срок от падежа, обуславящ погасяването му по давност, а в тежест на ищеца е да докаже факти, обуславящи спиране и прекъсване на давността. В тежест на ответника е да докаже правоизключващите и правопогасяващите си възражения. В тежест на

всяка от страните е да установи фактите, на които основава изгодни за себе си последици.

Между страните не е спорно, а и се установява от съвкупната преценка на представените по делото писмени доказателства –списък на етажните собствениците с неоспорена формална доказателствена сила, протокол от 18.09.2001 г. с приложение № 1 към него списък на етажните собственици, както и обстоятелството, че партидата за топлоснабдения имот е открита на името на И. С. Й., че същият е бил носител на правото на собственост върху процесния топлоснабден имот - апартамент № 3, находящ се в /населено място/.

Видно от представеното по делото удостоверение за наследници на И. С. Й., същият починал на 20.04.2013 г., като негови законни наследници са С. Й. С. – син, С. И. С. – син и Д. И. С. - син.

По делото е прието писмено доказателство, неоспорено от страните - съдебно удостоверение от 05.12.2022 г., издадено по депозирана от ответника С. И. Й. молба вх. № 265880/01.12.2022 г., от което се установява, че в особената книга на съда бил вписан извършен от ответника С. И. Й. отказ от наследството, оставено от починалия му баща И. С. Й..

Съгласно чл. 48, изр. 2, вр. чл. 1 ЗН приемането на наследството произвежда действие от неговото откриване. С аргумент от същия текст и отказът от наследството произвежда действие от смъртта на наследодателя, като се счита, че отреклият се от наследство никога не е придобивал включени в наследството права и върху него не са преминавали задълженията на наследодателя. Предвид извършения от ответника С. И. Й. отказ от наследството на И. С. Й., съдът приема, че той не е придобил по пътя на наследственото правоприемство процесния топлоснабден недвижим имот и няма качеството клиент/потребител на доставяната в имота топлинна енергия. Ето защо не е налице основание за ангажиране на неговата отговорност, защото не е нито собственик, нито ползвател на топлинна енергия. Поради това предявените срещу него искове за цена на доставената топлинна услуга и лихви за забава се явяват неоснователни и като такива подлежат на отхвърляне.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски за производството на основание чл. 78, ал. 3 ГПК имат ответникът. Същият претендира 500 лева за исковото производство съгласно договор за защита от 20.09.2023 г. / л. 54/, съгласно който възнаграждението е реално заплатено и следва да бъде уважено. Искането за присъждане на 100 лева за заповедното производство възнаграждение за адвокат е неоснователно, доколкото по делото не са представени доказателства за реалното му заплащане.

Така мотивиран съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от /фирма/, ЕИК ***** искове с правно основание 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване спрямо ответника С. И. Й., ЕГН ***** съществуването на вземане в размер на сумата от 647,86 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия до топлоснабден имот, находящ се на адрес: /населено място/, с абонатен № *****, за периода 01.05.2018 г. - 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за периода от 30.08.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 160,13 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 15.09.2019 г. до 11.08.2022 г., сумата от 10,83 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.07.2019 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва за периода от 30.08.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от 2,91 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 31.08.2019 г. до 11.08.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 28.10.2022 г. по ч. гр. д. № 46929/2022 г. по описа на СРС, 166 състав.

ОСЪЖДА /фирма/ ЕИК ***** да заплати на С. И. Й., ЕГН ***** сумата в размер на 500 лева (петстотин лева) – възнаграждение за един адвокат.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – /фирма/.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____